

त्रिचिह्नकवन्तु कुर्वाण्यं सहस्रशः ।
 ऋगपञ्चसहस्रस्य रतज्ञानच विन्दति ॥
 ब्रह्माद्यं स्थावरान्नाच हस्तामलकवद्भवेत् ।
 बहुनाच किमुक्तेन विज्ञानानि सहस्रशः ॥
 उत्पद्यन्ते मुनिश्रेष्ठा मुनेस्तस्य महात्मनः ।
 अभ्यासेनैव विज्ञानं विशुद्धच स्थिरं भवेत् ॥
 तेजोरूपाणि सर्वाणि सर्वं पश्यति योगवित् ।
 देवविश्वान्येकानि विमानानि सहस्रशः ॥
 पश्यति ब्रह्मविधिन्द्रयमाशिवरुणादिकान् ।
 ग्रहनक्षत्रताराश्च भुवनानि सहस्रशः ॥
 पातालतलसंस्थाश्च समाधिस्थाः स पश्यति ।
 आत्मविद्याप्रदीपेन खल्वेनाचलनेन तु ॥
 प्रसादात्तत्पूर्वेण सत्त्वपान्त्रस्थितेन तु ।
 तमो निहत्वा पुरुषः पश्यति ह्यात्मनीश्वरम् ॥
 तस्य प्रसादाद्गन्धर्व ऐश्वर्यं ज्ञानमेव च ।
 वैराग्यमपवर्गं च नात्र काव्या विचारणा ॥
 न शक्यो विस्तराद्भक्तुं वर्षाणामयुतैरपि ।
 योगे पाशुपते निष्ठा स्थातव्यं मुनीश्वराः ॥”
 इति लिङ्गपुराणे ६ अध्यायः ॥)
 अथ त्रिविधयोगः ।
 श्रीभगवानुवाच ।
 “योगाख्यो मया प्रोक्ता दुर्गा श्रेयोविधिल्लया ।
 ज्ञानं कर्म च भक्तिश्च नोपायोऽन्योऽस्ति कुञ्च-
 चित् ॥
 निर्विस्त्रानां ज्ञानयोगो न्यासिनामिह कर्मसु ।
 तेष्वनिर्विस्त्रचित्तानां कर्मयोगश्च कामिनाम् ॥
 यदृच्छया मत्कथादौ जातश्रद्धस्तु यः पुमान् ।
 न निर्विस्त्रो वातिसक्तो भक्तियोगोऽस्य सिद्धिदः ॥
 तावत् कर्माणि कुर्वीत न निर्विद्वेत् यावता ।
 मत्कथाश्रवणादौ वा श्रद्धा यावन्न जायते ॥
 स्वधर्मस्थो यच्च न यज्ञैरनाश्रीः काम उहव ॥ ।
 न याति स्वर्गं नरकौ यद्यन्त्रं समाचरेत् ॥
 अस्मिन्लोके वर्णमानः स्वधर्मस्थोऽनघः शुचिः ।
 ज्ञानं विशुद्धमाप्नोति मद्भक्तिश्च यदृच्छया ॥”
 इति श्रीभागवते ॥ ११ । २० । ६-११ ॥ * ॥
 सांख्ययोगः २ कर्मयोगः ३ ज्ञानकर्मन्यास-
 योगः ४ सन्न्यासयोगः ५ ज्ञानयोगः ६ विज्ञान-
 योगः ७ ब्रह्मयोगः ८ राजगुह्ययोगः ९ विभूति-
 योगः १० भक्तियोगः ११ प्रकृतिपुरुषविवेक-
 योगः १२ गुणत्रययोगः १३ पुरुषोत्तमयोगः १४
 व्याचारविवेकयोगः १५ मोक्षयोगः १६ एते
 योगा एतेष्वध्यायेषु भगवद्गीतायां द्रष्टव्याः ॥* ॥
 (कर्त्तौ योगविद्भिर्नास्ति । यदुक्तं काशीखण्डे ।
 ३२ अध्याये ।
 “न सिध्यति कर्त्तौ योगो न सिध्यति कर्त्तौ
 तपः ॥
 तथा च तत्रैव ४२ अध्याये ।
 “चक्षुषेन्द्रियदृष्टिः स्यात् कलिकल्पप्रणमभात् ।
 अख्यायुः स्यात्तथा नृणां केच योगमहोदयः ॥”)
 योगक्षेत्रं, ज्ञी, (योगश्च क्षेमश्च तयोः समाहारः) ।
 अनागतानयनामतरक्षणे । यथा मनुः ।
 “दिवा वक्तव्यता पाथे रात्रौ सामिति तदृष्टे ।

योगक्षेत्रेऽन्यथा चेत् पाथो वक्तव्यतामियात् ॥”
 दृष्टद्वाराः ।
 “अनागतस्य चाग्नेता आगतस्य च रक्षकः ।
 राज्ञावपि यदाभ्योऽस्ति तदा स्वामी न दोष-
 भाक् ॥”
 इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥
 (तथा च गीतायाम् । ६ । २२ ।
 “अनन्यास्मिन्मनसो मां धे जनाः पर्युपासते ।
 तेषां निवामिभ्युक्तानां योगक्षेत्रं वहाम्यहम् ॥”
 “योगोऽप्राप्तस्य प्रापयं क्षेमस्तद्रक्षयं तदुभयं
 वहामि ॥” इति शङ्कराचार्यः । “योगं धनादि-
 काभं क्षेमश्च तत्पालनं मोक्षं वा तैरप्रापित-
 मपि अहमेव वहामि प्रापयामि ॥” इति
 श्रीधरस्वामी ॥ योगश्च क्षेमश्च इतीतरेतरद्वन्द्वे
 युक्तिद्विवचनप्रयोगो भवति । यथा,—
 “योगक्षेमकरं क्त्वा चीताया लक्ष्मणं ततः ।
 ऋगस्याशुपदी रामो जगाम गजविक्रमः ॥”
 इति भट्टिकाव्ये । ५ । ५० ॥
 “फलपुण्यादेरलक्ष्यस्य साधनं योगः शरीरादि-
 र्क्षयस्य पालनं क्षेमः ॥” इति तट्टीकायां
 भरतः ॥ “योगक्षेमौ शरीरस्थितिपालने ॥”
 इति तत्रैव जयमङ्गलः ॥
 योगचरः, पुं, (योगेषु चरतीति । चर + “चरेष्टः”
 ३ । २ । १६ । इति टः ।) हनूमान् । इति
 शब्दरत्नावली ॥
 योगजं, ज्ञी, (योगात् जायते इति । जन् + जः ।)
 अगुरु । इति भावप्रकाशः ॥ योगजाते,
 चि ॥
 योगजः, पुं, (योगेभ्यो जायते इति । जन् + जः ।)
 अलौकिकसन्निकर्षविशेषः । स च युक्तयुञ्जान-
 भेदतो द्विविधः । यथा,—
 “अलौकिकः सन्निकर्षविधिवः परिकीर्तितः ।
 सामान्यलक्षयो ज्ञानलक्षयो योगजस्तथा ॥
 व्यासतिराश्रयाणाम् सामान्यज्ञानमिच्छते ।
 तद्विन्दियजतद्गन्धर्वोद्यसामग्र्यपिच्छते ॥
 विषयी यस्य तस्यैव व्यापारो ज्ञानलक्षयः ।
 योगजो द्विविधः प्रोक्तो युक्तयुञ्जानभेदतः ॥
 युक्तस्य सर्वदा भानं चिन्तासहजतोऽपरः ॥”
 इति भाषापरिच्छेदे । ६३-६६ ॥* ॥
 “योगज इति । योगाभ्यासजनितधर्मेविशेषः ।
 श्रुतिपुराणादिप्रमाणक इत्यर्थः । युक्तित्वात् ।
 युक्तयुञ्जानरूपयोगिन्देविध्यात् धर्मस्य द्वैविध्य-
 मिति भावः । युक्तस्तीति । योगाभ्यासावगता
 वशीकृत-समाधि-समासादित-विविधसिद्धियुक्त
 इत्युच्यते । अथमेव विशिष्टयोगवत्त्वात् युक्त इत्यु-
 च्यते । सर्वदेति । चिन्तासहकारं विनेत्यर्थः ।
 भानं सर्वविषयाणां प्रबलम् । अपरो युञ्जानः ।
 विषयव्यापारता मानससमाधिस्थाः अथच
 युञ्जान उच्यते । चिन्ता ध्यानं तदेव कारणं
 तत्सहकारात् स्थूलसूक्ष्मावहितविप्रकटा-
 नयान् मनः प्रबलचौकरोतीत्यर्थः ॥” इति
 सिद्धान्तसुक्तावली ॥

योगदानं, ज्ञी, (योगेन दानम् ।) ह्येन दानम् ।
 यथा,—
 “योगाधमनत्रिणीं योगदानप्रतियहम् ।
 यत्र वायुपथिं पश्येत्तत् सर्वं विनिवर्त्तयेत् ॥”
 इति मानवे ८ अध्यायः ॥
 “योगाधमनेति । योगशब्दश्चलवाची ह्येन ये
 वन्वकविक्रयदानप्रतियहाः क्रियन्ते न तत्त्वतो-
 ऽन्यथापि निःक्षेपादौ यत्र ह्यज्ञ जानीयात्
 वस्तुतो निक्षेपादि न कृतं तत् सर्वं निवर्त्त-
 येत् ॥” इति तट्टीकायां कुल्लूकभट्टः ॥
 योगनाविकः, पुं, मत्स्यविशेषः । सत्पर्यायः ।
 गर्गाटः २ । इति हारावली ॥
 योगनिद्रा, ज्ञी, (योगश्चित्तवृत्तिनिरोधलक्षयः
 समाधिस्तद्रूपा निद्रा ।) दुर्गा । यथा,—
 “या निव्रान्तःस्थलाधस्था जगदृक्कपालतः ।
 विभण्य पुरुषं याति योगनिद्रेति सोच्यते ॥”
 इति कालिकापुराणे ६ अध्यायः ॥
 (अपि च मार्कण्डेये देवीमाहात्म्ये । ८१ । १४६ ।
 “योगनिद्रां यदा विष्णुर्जगद्वेकाश्वीकृते ।
 आस्तीर्थं शिवमभजत् कल्पान्तो भगवान् प्रभुः ॥”
 योगेन सन्नह्नोपायादिना साध्या निद्रा ।
 वीराणां निद्रा । यथा, कामन्दकीयनीति-
 सारे । १५ । ४४ ।
 “मार्गे च दुर्गे विनिविष्टसेव्यो
 विधाय रक्षां विधिवद्विधिशः ।
 सन्नह्नपार्श्वस्थितिवीरयोधः
 सेवेत सार्धो मुखयोगनिद्राम् ॥”)
 योगपट्टं, ज्ञी, (योगस्य पट्टं वसनविशेषः ।
 योगार्थं पट्टमिति वा ।) यद्दृश्येष्ट एष्टजातुवन्मनं
 भवति तत् । यथा,—
 “पादुके योगपट्टश्च तर्जनीं रौप्यघारणम् ।
 न जीवत्पिण्डकः कुर्व्यात् प्येष्टे भातरि
 जीवति ॥”
 तल्लक्ष्यं यथा,—
 “एष्टजान्तोः समयोगे वस्त्रं वलयवद्दृष्टम् ।-
 परिवेष्ट यद्दृष्टुंस्तिष्ठेत्तद्योगपट्टकम् ॥”
 इति पादुके कार्तिकमाहात्म्ये २ अध्यायः ॥
 (योगपट्टकम् । उत्तरीयविशेषः । यथा, याज्ञ-
 वल्क्याः ।
 “अभावे घौतवच्छायां श्रावणौमाविकानि च ।
 कुतपो योगपट्टं वा द्विजावा येन वा भवेत् ॥”)
 इत्यादिकतत्त्वम् ॥)
 योगपदकं, ज्ञी, (योगस्य पदकम् ।) पूजादौ
 धार्योत्तरीयविशेषः । योगपाठा इति भाषा ॥
 यथा,—
 “त्रिविधं योगपदकमाद्यं आत्राणिनोद्धवम् ।
 द्वितीयं ऋगचर्माद्यं तृतीयं तन्मुनिर्मितम् ।
 चतुर्मात्रप्रविस्तरं देवैश्च यद्गृह्यवत् ॥
 चतुर्मात्रं चतुरङ्गलभाचम् ॥” इति वीर-
 मिन्द्रोदयधृतसिद्धान्तशेखरः ॥
 योगपीठं, ज्ञी, (योगस्य योगार्थं वा पीठमास-
 नम् ।) देवानां योगासनम् । यथा,—